

Sag T-362/04

Leonid Minin

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Liberia — indefrysning af midler tilhørende personer med tilknytning til Charles Taylor — Fællesskabets kompetence — grundlæggende rettigheder — annullationssøgsmål«

Rettens dom (Anden Afdeling) af 31. januar 2007 II - 207

Sammendrag af dom

1. Folkeret — FN-pagten — heraf følgende forpligtelser — bindende for Fællesskabet

2. *Institutionernes retsakter — valg af hjemmel*
(Art. 60 EF, 301 EF og 308 EF; Rådets forordning nr. 872/2004; Kommissionens forordning nr. 1149/2004 og nr. 874/2005)
3. *EF-traktaten — de ejendomsretlige ordninger — neutralitetsprincippet — grænser*
(Art. 60 EF, 83 EF, 133 EF, 295 EF og 301 EF)
4. *Institutionernes retsakter — begrundelse*
(Art. 253 EF; Rådets forordning nr. 872/2004)
5. *Folkeret — territorialitetsprincippet — fællesskabsakt, som fastsætter restriktive foranstaltninger over for et tredjeland — ingen ekstraterritorial virkning*
(Art. 60 EF og 301 EF; Rådets forordning nr. 872/2004; Kommissionens forordning nr. 1149/2004 og nr. 874/2005)

1. Bestemmelserne i De Forenede Nationers pagt binder Fællesskabet overalt, hvor det i medfør af traktaten har overtaget beføjelser, der tidligere udøvedes af medlemsstaterne inden for pagtens anvendelsesområde, og Fællesskabet er i medfør af selve den traktat, hvorved det blev oprettet, forpligtet til under udøvelsen af sine beføjelser at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at gøre det muligt for dets medlemsstater at efterkomme de forpligtelser, som påhviler dem i medfør af De Forenede Nationers pagt.

vedtage restriktive foranstaltninger, som rammer enkeltpersoner direkte, når en fælles holdning eller en fælles aktion, der vedtages ifølge bestemmelserne om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i EU-traktaten, tager sigte herpå, såfremt sådanne foranstaltninger faktisk har til formål helt eller delvis at afbryde eller indskrænke de økonomiske forbindelser med et eller flere tredjelande. Restriktive foranstaltninger uden nogen forbindelse til et tredjelands område eller styre kan derimod ikke vedtages med hjemmel alene i disse bestemmelser. Fællesskabet kan dog vedtage sådanne foranstaltninger med hjemmel i artikel 60 EF, 301 EF og 308 EF.

(jf. præmis 67)

2. Fællesskabet har kompetence til med hjemmel i artikel 60 EF og 301 EF at

Herved havde Fællesskabet kompetence til med hjemmel alene i artikel 60 EF og

301 EF at vedtage forordning nr. 872/2004 om yderligere restriktive foranstaltninger over for Liberia samt forordning nr. 1149/2004 og forordning nr. 874/2005 om ændring af den førstnævnte forordning, der på Fællesskabets område gennemfører de foranstaltninger mod Liberias forhenværende præsident, Charles Taylor, og hans forbundsfæller, som er fastsat i fælles holdning 2004/487. For så vidt som De Forenede Nationers Sikkerhedsråd, dvs. det organ, som det internationale samfund har betroet den afgørende rolle at opretholde mellemfolkelig fred og sikkerhed, vurderer, at den forhenværende præsident og hans forbundsfæller fortsat er i stand til at undergrave freden i Liberia og dets nabolande, har de restriktive foranstaltninger, der er vedtaget over for disse personer, således en tilstrækkelig tilknytning til dette lands område eller styre til, at de kan anses for at have til formål helt eller delvis at afbryde eller indskrænke de økonomiske forbindelser med et tredjeland i artikel 60 EF's og 301 EF's forstand.

eller forsvar, der har betydning for enkeltpersoners ejendomsret. Dette er navnlig tilfældet på konkurrenceområdet (artikel 83 EF) og på det handelspolitiske område (artikel 133 EF). Dette er endvidere tilfældet, når der er tale om foranstaltninger truffet i medfør af artikel 60 EF og 301 EF med henblik på helt eller delvis at afbryde eller indskrænke de økonomiske forbindelser med et eller flere tredjelande.

(jf. præmis 77)

3. Uanset artikel 295 EF, i henhold til hvilken de ejendomsretlige ordninger henhører under medlemsstaternes kompetence, findes der andre traktatbestemmelser, som bemyndiger Fællesskabet til at vedtage bestemmelser om sanktioner

4. En formmangel ved en forordning, der består i, at en af dens betragtninger indeholder en materielt urigtig oplysning, kan ikke begrunde, at den annulleres, hvis dens øvrige betragtninger indeholder en selvstændigt fyldestgørende begrundelse.

(jf. præmis 81)

5. Forordning nr. 872/2004 om yderligere restriktive foranstaltninger over for Liberia samt forordning nr. 1149/2004 og nr. 874/2005 om ændring af den førstnævnte forordning finder udelukkende anvendelse på pengemidler og økonomiske ressourcer, som befinder sig på Fællesskabets område, og de har derfor ingen ekstraterritorial rækkevidde. De nævnte forordninger tilsidesætter såle-

des ikke territorialitetsprincippet. Den omstændighed, at den adfærd, som er årsagen til vedtagelsen af de pågældende forordninger, udelukkende har en virkning uden for Fællesskabet, er i denne forbindelse uden relevans, da foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 60 EF og 301 EF, såsom de nævnte forordninger, netop omhandler Fællesskabets gennemførelse af fælles holdninger og fælles aktioner, som vedtages i henhold til EU-traktatens bestemmelser om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), og som fastsætter aktioner over for tredjelande. I medfør af artikel 11, stk. 1, EU er et af formålene med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik desuden at bevare freden og styrke den internationale sikkerhed i overensstemmelse med principperne i De Forenede Nationers pagt. Det er klart, at dette formål ikke kan opfyldes, hvis Fælles-

skabet skal begrænse sine aktioner til tilfælde, hvor den situation, som er årsag til det pågældende tiltag, har virkning på Fællesskabets område.

Tilsvarende betragtninger kan anføres med hensyn til den omstændighed, at de pågældende forordninger har som endeligt mål at indvirke på forholdene på Liberias område, idet artikel 60 EF og 301 EF netop bemyndiger Fællesskabet til at vedtage foranstaltninger vedrørende økonomiske sanktioner, som er bestemt til at have indvirkning på tredjelande.

(jf. præmis 106-108)